

Вчитись у життя

В нас в навчанні є два підходи,
В них ми вчимось самі, й нас вчать
В школі життя з тих двох в народи,
В одним всі йдуть, в другім - конать.

Бо ті всі, хто і сам в всім вчиться
В житті, в життя й для майбуття -
З тих й в склад народів знадобиться,
Бо в складі тім йдуть до пуття.

І навпаки все точно в тих всіх,
Хто вчитись у життя, й в нім сам
Не хоче, в них є в тім їх гріх,
В життях у всіх і тут, і там,

В життях у всіх в земних й надземних,
Якщо ми в них самі вчимось
І робим кращим небо й землю,
Щоб краще всім з тим би й жилось,

В тім бачим, що з життя нам брати,
Щоб було краще з тим усім,
Щоб все ганебне відкидати,
Все від пільми перед усім.

І з тим живем, щоб нам в нім вчитись
В житті від Світла й з Світлом всім,
І день і ніч в тім всім трудитись,
В житті й зростати будем в тім.

Хто з нас того сам же не хоче,
Того життя вже буде вчить
Хоч серед дня, хоч й серед ночі,
В тім навчанні частіш нас й бить

Буде життя в життях всіх наших,
І в тім всім винні лише ми!
В пільмі й в невігластві так завжди,
І вчителі там більш з пільми.

І в цьому в нас є два підходи:
Коли вчимось й керуєм ми,
Чи коли нас життя знаходить
І вчить й керує від пільми.

То ж треба жити нам, й любити
В всім навчанні в нас все життя,
Щоб землю й небо не ганьбити
В наших життях. І в майбуття

Нам було йти і з чим, і в чому,
Треба нам вчитись день і ніч,
І наодинці, й в гуртовому.
Хто з Вченням завжди, й пліч-о-пліч

З Вченням від Шамбали сам, й з нею,
І з Агні Йогою сам й в ній,
Ті всі в ній й стануть з ним сім'єю
З думок в них, з почуттів всіх й дій.